Sheboygan Nieuwsbode.

J. QUINTUS, Uitgever & Redacteur.

ABONNEMENTS-PRIJS.

Voor 1½ jaar	$ 2,00.
Voor een jaar	$ 1,50.
Voor zes maanden	$ 1,00.
Voor drie maanden	$ 0,50.

Alles volstrekt in vooruitbetaling.

Verschijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIEN.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels	$ 5,00.
Boven 8 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing	$ 1,00.
Voor 8 regels of minder, dito	$ 0,50.
Voor elke volgende plaatsing	$ 0,25.

Brieven en ingezonden stukken franco.

2de JAARG. NO. 29. VRIJDAG 20 JUNIJ 1851. NO. 81.

Eenig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd.

Voor tax lijst en advertentien zie het bij deze Courant behoorende BIJVOEGSEL.

Berigten van Europa.

NEDERLAND.

AMSTERDAM, 16 Mei. De haringvloot zal in dit jaar zijn zamengesteld als volgt: van Vlaardingen 60 schepen, Maassluis 11, Zwartewaal 6, Middelharnis 4, Deltshaven 1, Enkhuizen 7, Amsterdam 4, de Rijp 4 en Wormerveer 1; te zamen 98 schepen.

Zes haringjagers, waaronder weder een rijks stoomschip de dienst van eersten jager zal verrigten, zullen den eerst gevangen wordenden haring aanvoeren, van welke er vijf naar Vlaardingen en een naar Maassluis zijn bestemd.

— Men meldt uit het Nieuwe-diep, dat de proeven met den electro-magnetischen telegraaf van daar naar Amsterdam goed hebben voldaan, en dat men eerlang de openstelling van dit middel van gemeenschap kan te gemoet zien.

— Wij vernemen, dat de heer mr. *H. J. Koenen*, aan het zoo verdienstelijk Historisch Gezelschap te Utrecht ten geschenke heeft aangeboden, een thans zeer zeldzaam geworden exemplaar der *Keulsche Kronijk*, die als overoude oirkonde hoogst belangrijk is tot staving van *Coster's* eer, als uitvinder der Boekdrukkunst, onder voorwaarde: "dat het genootschap een zijner leden, binnen Utrecht woonachtig, zoude benoemen, ten einde het gewigtig vraagstuk van de uitvinding der boekdrukkunst bestendig bij te houden, en hetgeen daaromtrent binnen-en buitenlands verschijnt, openbaar te maken. Het Historisch Gezelschap heeft met bijzondere dankbetuiging aan den heer *Koenen*, en voor diens belangstelling in onzen Vaderlandschen roem, en voor het vertrouwen in het Historisch Gezelschap gesteld, dat geschenk gaarne aangenomen, en den heer mr. *H. Hooft Graafland* de bewuste taak opgedragen, die door dezen met de meeste bereidwilligheid is aanvaard.

Van den 19 *den*. Het groote pleisterbeeld, hetwelk als model tot het gieten van het beeld in metaal ter eere van *Laurens Janszoon Coster* trekken moet, is door den heer *Royer*, aan wien de vervaardiging daarvan was opgedragen, afgewerkt, en geplaatst in eene der zalen van de Koninklijke Akademie van Beeldende Kunsten alhier, daartoe welwillend door den Raad dier instelling afgestaan.

Naar het oordeel van deskundigen, moet dit gewrocht, dat door Z. M. den Koning, tijdens hoogstdeszelfs verblijf in de hoofstad, bezigtigd is, een meesterstuk van genoemden kunstenaar zijn.

Blijkens ontvangen berigten, moet reeds eene niet onaanzienlijke som zijn bijeengebragt om de onkosten tot verwezenlijking van het plan te bestrijden, en ondervindt de hoofdcommissie met de oprigting belast, steeds bewijzen van bijzondere deelneming van onderscheiden zijden.

ALMELO, 15 Mei. Heden is hier een aanvang gemaakt met de opmeting der perceelen *om* en *in* de lijn van het kanaal van hier naar Zwolle, Deventer enz. Wij hooren, dat er sterk gewerkt wordt om de kanalisatie in de rigting van hier langs Denekamp naar de Eems bij Lingen te vervolgen, en dat de Hannoversche autoriteiten op deze uitbreiding zeer aandringen, terwijl reeds op het Hanoversch grondgebied, door eenen Hollandschen waterbouwkundige opmetingen moeten gedaan zijn, die zeer gunstige resultaten zouden hebben opgeleverd

GRONINGEN, 19 Mei. Het tegenwoordige schoone weder, berigt men ons uit *Grijpskerk*, heeft de hoop des landbouwers eenigzints verlevendigd, doch de sterke droogte maakt vele stukken land zeer hard en korstig, zoodat men zeer naar eenen milden regen verlangt, aangezien men vreest, dat anders vele uitgezaaide zomervruchten weinig zullen geven. De landbouwers zijn met het bebouwen hunner gronden zeer achterlijk door de menigte regen, die er gevallen is; de hoop op eenen vruchtbaren zomer blijft thans nog overig, anders zullen voorzeker vele gewassen geheel misslagen. *(Gron. Ct.)*

— Volgens bijzondere berigten uit *Hanover*, luiden de berigten over den stand der wintergranen van alle kanten gunstig. Men vreesde de gevolgen van eene te vroegtijdige ontwikkelling, maar gelukkig is die vrees, tot nu toe, niet bewaarheid.—Ook uit *Keulen* schrijft men, dat alle graansoorten een' oogst beloven, hoedanig eenen men sedert jaren niet gehad heeft. Verder staan aan den *Weichsel* de tarwe, rogge en het koolzaad in vollen bloei. De ontwikkeling der planten is bijzonder gunstig, vooral bij de rogge, die, op ligteren grond, meer dan 4 weken bij andere jaren vooruit is.

COEVORDEN, 14 Mei. Het water begint hier sterk te vallen, ten gevolge vooral van een op de Scheere doorgestoken dijk, waardoor echter de daar woonachtige landlieden last lijden. Dit doorsteken is met opzet geschied en hebben hierbij de omstreken van deze stad en 't dorp Laar bijzonderlijk voordeel. De winterrogge vertoont hier reeds airen en belooft een goed verbouw. De meeste aardappelen zijn gepoot en vele vertoonen zich reeds boven den grond. De vruchtboomen beginnen rijk te bloeijen en kunnen dus een goeden oogst geven.

— Voor eenige dagen is Verona, Italie, de schouwplaats geweest van eene zeldzame krijgskundige operatie in eene vreedzame stad. De oude kerk San Spirito met haren twintig vadem hoogen toren werd, uit hoofde van het gevaar der afbreking, door middel van mijnen vernield, ten einde op hare plaats een nieuw hospitaal op te rigten. De verwoestende kracht van het buskruid werd ditmaal tot een menschlievend oogmerk aangewend. Ten 2 ure des namiddags deed men, in tegenwoordigheid van den maarschalk en al de aanwezige hoofd-officieren, eerst den toren in de lucht springen De zeer doelmatig aangelegde mijnen, die noch te sterk, noch te zwak waren geladen, ontploften en oogenblikkelijk zag men het gedeelte van den toren na het andere langzaam en zonder veel gedruisch nederploffen. In minder dan eene minuut telde Verona een kerktoren minder. Ten 6 ure des avonds deed men het kerkgebouw springen; voor dit gesticht schenen echter de mijnen te zwak gevuld te zijn, want een gedeelte der muren bleef staan. Terwijl de mineurs op behoorlijken afstand van het punt der losbarsting de mijnen ontstaken, verstoutten zich eenige artilleristen om het gebouw tot op 30 schreden te naderen, ten einde de instorting te beter te kunnen aanschouwen. De losbarsting volgde en het kan schier als een wonder aangemerkt worden, dat niet allen verpletterd werden. Slechts een ontving eene belangrijke hoofdwonde, welke door de geneesheeren als hoogst gevaarlijk werd verklaard. Met uitzondering van dit door eigen schuld berokkend, ongeval, trof noch de omliggende huizen, noch de talrijk vereenigde toeschouwers eenige beschadiging hoegenaamd. De mineurs hadden hunne operatie met de meeste juistheid en zekerheid berekend en de bezorgdheid der ingezetenen bleek alzoo ongegrond geweest te zijn. *(Fries. Ct.)*

— Te St. Anne bij Nijmegen, is op den 14 dezer in 60jarigen ouderdom overleden, *C. P. E. Robide van der Aa*, regter in de arr.-regtb. te Arnhem, enz.

— Te 's Hertogenbosch is den 20 Mei in den ouderdom van 31 jaren overleden Jhr. *A. J. E. van Bevervoorde*, gewezen redacteur van den *Courrier Batava* en den *Burger*. De overledene was voor eenige dagen ernstig ongesteld uit 's Gravenhage aldaar aangekomen.

Nederlandsch Kerknieuws.

Tot leeraar bij de gemeente der Afgescheidenen te *Niezijl* is benoemd ds. MEKKES, thans leeraar bij de Afgescheidenen Ezinge. De woning voor den leeraar is voor eenen geruimen tijd ook reeds aangekocht, staande voor de kerk. Naar men verneemt, heeft de beroepen leeraar die betrekking aangenomen.

— Door de Christelijk Afgescheidene gemeente te Grootegast is Dingsdag l.l., door eene groote meerderheid van stemmen beroepen de welеerw. heer ds. *B. de Beij*, leeraar bij de Afgescheidene gemeente te Middelstum.

— Door Zijne Majesteit zijn, bij besluit van den 5den Mei j.l., goedgekeurd de uitgebragte beroepingen van predikanten door de kerkeraden der Hervormde gemeenten: van Monnikendam, klassis Edam, op *J. van der Ven, Pz.*, predikant te Bedijkte Schermer; van Odijk, klassis van Wijk, op *J. M. Kolff*, kandidaat bij het prov. kerkbestuur van Overijssel; van Veenendaal, klassis van Wijk, op *J. A. Ruijs*, predikant te Balk.

OLDENBROEK (class. *Harderwijk*), 4 Mei. Na 19 maanden van een eigen herder en leeraar verstoken te zijn geweest, mogt zich onze gemeente verblijden, in het groote voorregt, die behoefte vervuld te zien. Heden had alhier de plegtige bevestiging plaats van den tot ons overgekomen predikant van Losdorp, ds. *A. P. A. du Cloux*, door den consulent dezer gemeente ds. *G. van der Flies, Az.*, predikant te Oosterwolde, die tot tekst had Joh. XXI: 15–17. De bevestigde aanvaardde des namiddags zijn dienstwerk onder ons, met eene indrukwekkende leerrede, over 2 Cor. XII: 9*a*.

— Te Elst, klassis Wijk, is, met eenparigheid van stemmen beroepen ds. *Gildemeester*, pred. te Ophemert en Zennewijnen.

— Onlangs is te Parijs, het groote anker gebragt, dat 3000 pond weegt en 305 jaren in het kanaal op den bodem der zee heeft gelegen. Zoo als men denken kan is dit anker geheel en al geroest en met eene laag schelpen omgeven. Volgens oudheidkundigen van Havre, zoude dit anker verloren zijn door de Engelsche vloot, die Havre in 1545 en onder de regering van *Hendrik VIII*, kwam belegeren.

— De tentoonstelling geeft natuurlijk aanleiding tot allerlei speculatien van bijzondere personen. Zoo is dezer dagen eene kosmopolitische volkshymme verschenen in dertig verschillende talen.

— Ten gevolge van vele twisten en beleedigingen, die nog op onderscheiden punten tusschen Deensch-en Sleeswijk-holsteinsch gezinden plaats vinden, is onder anderen te Eckernforde bevolen, dat ieder burger voor Deensche officieren en onder-officieren den hoed op de hoogte der lendenen moet afnemen; den tegenkomenden soldaten zal men vriendelijk moeten toeknikken; wanneer een burger met ongedekt hoofd gaat, moet hij voor den militair front maken, enz.

O! zotheid! Zulke slaafsche onderscheiding geniet hier noch President, noch Gouverneurs. Deze nemen den hoed voor het volk af maar het volk nimmer voor door hetzelve hoog geplaatste personen en veel minder voor aristocraten. (Red. N.B.)

— De maatschappij voor den overzeeschen telegraaf tusschen Dover en Calais heeft de koninkl. magtiging verkregen voor hare vestiging; het kapitaal zal 30,000 £ bedragen, verdeeld in actien van 1 £.

De Londensche Tentoonstelling.

Onder al de beschrijvingen van de indrukwekkende opening der tentoonstelling, door de dagbladen medegedeeld, munt die van het geachte Fransche dagblad *le Journal des Debats* in sierlijkheid van taal en stijl boven allen uit:

„ Geen paard, geen stoomwolk, geene golf des oceaans" aldus lezen wij er o. a. in, of zij zetten zich in de beweging, om het groote nieuws te gaan verkondigen: *de tentoonstelling is geopend.*

„ Ziedaar een oproer, dat de belangstelling der geheele wereld—eene revolutie, die onze deelneming en achting tevens waardig is. Men vecht er met de meest gracieuse wapenen—men rigt er barricades tegen elkander op van de edelste kunstwerken. Uit de verstverwijderde oorden zijn alle wegen en alle wateren bedekt met legers van werklieden, altijd onvermoeid bezig om de wereld te voeden, te versieren, te beschermen, te verdedigen de wereld, zoo lang ten prooi aan twist, aan lage hartstogten en dwaze theorien, aan de prediking van ledigloopers en verwoesters, aan ellendigen, die de werktuigen willen versmeden tot dolken, de arbeiders trachten te herscheppen in muiters.

„ Die daaraan denkt, voelt zich opgeruimd en verkwikt in dit paleis, in dien bazar, in dien tuin, in die fabrijk, in die smederij.

„ Vroeg in den morgen van den dag voor de opening der tentoonstelling was ik reeds ontwaakt en deed eene wandeling in de nog slapende stad.

Zij rustte, vermoeid van ambitie en werk, bedwelmd van haren rook en haren roem; zij sliep, als eene dier gelukkige natien, welke zeker zijn, dat zij, ontwakende, hare wetten en zeden, haar geloof, de gewoonten en fortuin harer vaderen, zullen terug vinden. De Voorzienigheid en eenige politie-mannen bewaken de slapende stad, en middelerwijl komt van alle kanten hetgeen zij noodig heeft voor het stoffelijk leven opdagen. Nog een oogenblik, en de geheele bevolking zal opstaan en zich als een eenig man in beweging zetten. Hier staat niemand stil, en elk zegt tot zich zelven, hetgeen eens de Heer *Arnaud* aan den Heer *Nicolle*, op diens raad, dat hij voor zijn dood een weinig rust zou nemen, antwoordde: " Wij rusten? Waar denkt gij aan, mijn Heer! Wij hebben de eeuwigheid om te rusten !"

Over het gebouw der tentoonstelling zegt de geestige Fransche schrijver *(Jules Janin)* het volgende:

„ Wie heeft dat paleis daar in elkander gezet? Het was de tuinman van den hertog *van Devonshire*, de Heer *Paxton*. " Het is geen huis — zeide deze tot zichzelf — dat hier wordt vereischt, maar eene kast. Men brenge mij eene zoodanige in Hyde Park, en ik zal zelfs de eiken, daar staande, als bloemen in eene broeikas plaatsen. Alles moet van ijzer of glas zijn; het ijzer zal er geheel gesmeed, het glas van pas gesneden worden aangebragt; en alzoo zal mijn werk, in elkander gezet, prachtig, licht, luchtig en uit- en inwendig heerlijk zijn." En men zegt, dat de Heer *Paxton*, op den dag, dat hij zijn Amerika ontdekte, te twee uur des namiddags met rappe hand zijn ontwerp op het papier trok, en daags daarna, op den 14 Junij 1850, daarmede in het openbaar optrad. Ook toen vertoonde zich de kracht van het waarlijk degelijke en grootsche. Naauwelijks gezien, erlangde het ontwerp v. *Paxton* de goedkeuring der kalme geestdrift, eigen aan groote natien, die in staat zijn groote dingen te begrijpen en te waarderen.

„ Hoe de beweging te schetsen, in dezen bazar gezien en gehoord! Ook bij den torenbouw van Babel hoorde men zoo vele stemmen, maar het was er verre af, dat men elkander zoo goed verstond. Geen onderlinge twist, maar wederkeerige bijstand. Den geheelen dag was het gebouw open, en wandelden de nieuwsgierigen tusschen de werklieden, maar zij hinderden deze niet.

„ Morgen komt de Koningin, omringd — en dit is een ander wonder — door al de glorie van den troon, en al de majesteit eener eeuwenheugende kroon. Zij zal komen, en wij zullen de hymmen hooren, door gelukkige natien „ aan de kinderen der goden," zoo als *de la Bruyere* ze noemde, toegezongen."

Halve-eeuwfeest der Schoolverbetering.

Het zal, zegt de Groninger Courant van 20 Mei, in den loop van dit jaar vijftig jaren zijn, dat de *Staat* voor het eerst zich de belangen van het lager onderwijs op eene krachtige wijze aantrok en daardoor aanleiding gaf tot eene hervorming in ons schoolwezen, die zoo noodig als nuttig was. In 1826 heeft men in ons gewest het vijfentwintigjarig bestaan dier *staatszorg* plegtig gevierd, en ook nu, nu de ondervinding van eene halve eeuw het heilzame van die zorg overtuigend heeft gestaafd, en ingevolge de grondwet, de staatszorg ook bij voortduring zich over dat onderwijs zal uitstrekken en eene nieuwe organisatie zoo wij hopen in de nog bestaande leemten zal voorzien, ook nu zal voorzeker ieder het gepast oordeelen om door eene feestelijke herdenking eene dankbare hulde te brengen aan den Staat door wiens zorg reeds zoo veel goeds is tot stand gebragt, en van wiens bemoeijingen de toenemende bloei van ons vaderlandsch schoolwezen zoo zeer afhangt.

De hoofdvereeniging van het Nederlandsch Onderwijzers-Genootschap heeft eene oproeping

gedaan om deze belangrijke gebeurtenis door het geheele land plegtig te vieren, en wel in de week volgende op den 15 Junij. de dag waarop in 1801 de eerste wet op het onderwijs is uitgevaardigd. Die oproeping heeft bij de verschillende afdeelingen van dat Genootschap weerklank gevonden.

* * * * * * * * * * * * * *

Wij meenen met de vermelding van dit een en ander de aandacht op het te vieren feest te vestigen en tot deelneming er van op te wekken. Ieder die gevoelt in welk een naauw verband het geluk der natie staat met de opleiding der jeugd, zal genoegzaam overtuigd zijn van het belang dat de Staat heeft bij een welgeordend schoolwezen, en dankbaar erkennen, dat, heeft de staatszorg tot nu toe heilrijk gewerkt, van die voortdurende zorg *veel*, ja *allen* toe voor de komst afhangt.

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WISCONSIN.

VRIJDAG, DEN 20 JUNIJ 1851.

AAN STEMGEREGTIGDEN.

Men vindt onder de braafsten onzer medeburgers, vooral onder hen die zeer godsdienstig zijn, velen, die zich uit afkeer van de handelwijze der partijen, uit afkeer van hare listen en bedriegerijen, (welke, wij moeten het bekennen, maar al te zeer zoo wel onder de Democratische als Whig Partij in dit land plaats vinden) aan alle staatszaken onttrekken. *Zij* handelen daarin echter verkeerd. *God* heeft hun de *regten* gegeven en daarbij ook de *pligten* van burger opgelegd; zij hebben *geen regt* voor de uitoefening dier *pligten* terug te deinzen, evenmin als voor *die*, welke zij als zoon, echtgenoot of vader te vervullen hebben. Zij zijn veel aan dit hun aangenomen vaderland verschuldigd, (of is het niet *veel*, dat zij hier vrijheid van godsdienst, vrijheid van denken, spreken, handelen en wat niet al genieten?) en behooren zich van die schuld te kwijten, door aan de *beste* mannen en de *beste* maatregelen hunne ondersteuning te schenken. En zij mogen zich niet verschoonen met te zeggen, dat *zij* toch niets kunnen uitrigten. Ieder die het goede wil, doet zijn vaderland goed, indien hij aan zijne overtuiging getrouw blijft.

Daarom, landgenooten! neemt deel, vooral in het op handen zijnde gewigtig tijdsgewricht aan de zaken van ons nieuw vaderland. Bedenkt dat wij, het volk, in 1852, eenen nieuwen president, een onzer eerste staatsbeambten, de hoogste betrekking die eenig mensch hier in dit vrije land bekleeden, het toppunt van eer dat eenig beroemd persoon hier bereiken kan, te kiezen hebben. In alle gedeelten der Unie worden mannen van grooten naam, verstand en regeringskunde voor gebragt, om als kandidaat van deze of gene partij naar het Presidentschap te dingen. Onder deze noemt men eenen ISAAC P. WALKER van Wisconsin, DANIEL WEBSTER van Massachusetts, MILLARD FILLMORE (de tegenwoordige President) van New-York, en meer andere, die wij nader zullen leeren kennen; nogthans is er slechts *een* die het worden kan, en voor wie zult gij dan stemmen en waarom? Dit *waarom* kunt gij eerlang leeren kennen, wanneer de pennestrijd over de verschillende kandidaten losbarst, en gij lust tot onderzoek bezit. Streeft naar een helder inzigt in de belangen van den staat in het algemeen en van uw gewest in 't bijzonder; legt u toe op het verkrijgen dier kennis, in plaats van met ijdel en hartstogtelijk geklap daar over uwen tijd te dooden! Indien de tijd, die door de meesten aan de geruchten van den dag of nietige beuzelingen verspild wordt, beter besteed werd, zoude men algemeen goed bekend zijn met de zoo liberale staatsinrigting, beschermende wetten, belangwekkende geschiedenis en duurste belangen dezes lands, en niet verstoken zijn van die groote beginselen, waarop de bijzondere maatregelen gegrond moeten wezen. Naar mate gij zoo in kennis vooruitgaat, zult gij *niet in naam* maar *inderdaad* invloed op het staatsbestuur en de toekomstige presidents verkiezing uitoefenen, en gij zult te gelijkertijd in wereldkennis en deugd tevens vooruitgaan.

☞ Door onderscheidene volken wordt elke dag der week voor openbare godsdienstoefening afgezonderd:

Zondag door de Christenen, Maandag door de Grieken, Dingsdag door de Perzen, Woensdag door de Assyriers, Donderdag door de Egyptenaren, Vrijdag door de Turken en Zaturdag door de Joden. *(Christian Intelligencer.)*

— Wie kan ons op goede gronden bewijzen, dat wij het *al* of *niet* regt voor hebben om daartoe den zondag te bezigen zooals sommigen aan deze, anderen aan gene zijde beweren willen.

(Red Nieuwsbode.)

Gleason's Pictorial Drawing Room Companion — Zoodanig is de titel van een nieuw en kostelijk weekblad, in kwarto formaat, waarvan ons Nos. 1, 2 en 3 door den heer J. C. BROEKSMIT te Boston, vriendelijk zijn toegezonden. Hetzelve komt veel overeen met het alom bekende "leeskabinet," bevat eenen grooten voorraad keur van verhalen en elk nommer is geillustreerd met verscheidene schoone platen. Wij hebben nimmer iets fraaijer van dien aard gezien; elk nommer telt 64 kolommen leesstof, en wordt wekelijks aan inteekenaren afgezonden, tegen den matigen prijs van $3 per jaar. Adresseer F. Gleason, Boston, Mass.

WAT ZE VAN ONS ZEGGEN.

Het volgende artikel bevat zooveel "melk en honing," dat wij lang draalden hetzelve al of niet te willen plaatsen. Wij besloten tot het eerste, om dat eenige lezers in Michigan, *nota bene* in Michigan, ons opentlijk hunne hulde wilden toebrengen, en wij meenden hun dat genoegen niet te mogen ontzeggen, ofschoon eene eenvoudige dankbetuiging voor het voorzien in de behoefte aan een nieuwsblad ons juist zoo aangenaam zoude geweest zijn:

Voor den door ons veel geachten
SHEBOYGAN NIEUWSBODE.

Het meerendeel onzer natie in Noord-Amerika bestaat uit menschen, wier leeslust meer bepaald is tot het lezen van den bijbel en andere godsdienstige boeken. Wij willen dit in hen hoogschatten, indien zij slechts hunnen wandel daarnaar rigten. Vreemd en jammer is het echter, dat zij die leeslust niet verder uitstrekken en ook het goede en kwade wereldsche nieuws, de belangen van dit hun land niet trachten te kennen en met den toestand van hun verlaten vaderland bekend te blijven; wij en eenigen met ons, noemen het eene weldaad van God, bevoorregt te zijn met een nieuwsblad, *geheel* aan onze Nederduitsche taal gewijd, en verheugen ons ook, dat er in deze county onzes staats een blad is verschenen *gedeeltelijk* in onze moedertaal; beide wenschen wij een uitmuntend goed succes, terwijl wij den heer QUINTUS, uitgever en redacteur van den Sheboygan Nieuwsbode, volgaarne onzen dank toebrengen voor zijne groote onderneming, in deze schoone doch moeijelijke taak de eerste te hebben willen zijn. (*) Ook brengen wij Z. Ed. onze hulde toe, wegens zijnen schoonen stijl, lofwaardige en geregelde plaatsing der verschillende of door Z. Ed. opgemaakte, of aan hem gezondene stukken, enz. Wel is waar ontwaart men somwijlen dat de heer QUINTUS in den staat Wisconsin woont en geen voorstander van Michigan is, (Hij is een voorstander van het schoone en goede!) doch hiervan zeggen wij, wie leeft zonder eigenliefde en willen derhalve Z. Ed. excuseren. (Dank je!) —Nogmaals zeggen wij, vreemd en jammer is het, dat gezegde ondernemers door inteekenaars en betaling daarvoor niet beter ondersteund worden,—dat van de vele duizende Nederlanders in Michigan niet allen voor "*the Hollander*" en vele honderden voor den Sheboygan Nieuwsbode inteekenen. [Meent gij dit niet omgekeerd?] Wij immers willen en moeten naar waarheid bekennen, dat er welvaart genoeg onder ons is om de weinige uitgaven te kunnen bestrijden? Schande is het daarom voor hen en hun nakroost, dat zij de eer hunner moedertaal ook in het lezen van nieuwsbladen niet zooveel zij kunnen trachten op te houden. Velen onzer natie schijnen het hatelijke grondbeginsel uit hun dienstbaar aristocratisch vaderland te hebben medegebragt, dat *zij* namelijk, die met handen arbeid den kost moeten winnen, dat genoegen niet mogen genieten of zich noch met staatszaken noch met andere dingen van dien aard bemoeijen moeten; maar welk eene lage dwaasheid, welk eene verkeerde denkwijze! Toonen wij *allen* op eene gepaste wijze te gevoelen in eene vrije republiek te wonen, waar zoo duidelijk zigtbaar is dat "alle menschen gelijk geschapen zijn," en ons dus wel degelijk met politiek te mogen en te moeten inlaten, als zijnde ieder voor zich zelven een gedeelte van het groote geheel, het volk. Wij hopen dat het niet noodig zij, hier iets meer ter aanprijzing tot het lezen van couranten bij te voegen, in navolging van alle andere natien in deze republiek,—ter verlichting onzes verstands, ter vermeerdedering onzer in vele opzigten noodwendige kennis, ter veraangenaming onzes dagelijkschen levens, maar vooral, omdat wij in onze moedertaal en veel uit ons verlaten vaderland lezen, dat steeds het aandenken waardig blijft en zal blijven, om der dierbaren wil die wij daar moesten achterlaten,

6 Junij 1851. EENIGE LEZERS VAN DEN NIEUWSBODE
in Ottawa County, Michigan.

---

[*] Sommigen zouden ons kunnen beweren, dat de Sheboygan Nieuwsbode niet het eerste Hollandsche nieuwsblad in de Ver. Staten is, door ons te herinneren, dat in de stad New-York in 1849 eene courant in onze taal uitkwam; edoch indien men *dat* eene courant noemen wil, er zijn van hetzelve slechts 5 of 6 nommers uitgegeven en ieder weet hoe.

☞ In plaats van eerst met den 4 Julij ons blad te vergrooten zoo zagen wij ons thans reeds daartoe genoodzaakt, uithoofde der vele advertentien waarmede de kolommen opgevuld geraakten. Om nu al onzen geabonneerden het volste regt te doen wedervaren geven wij voortaan wekelijks een advertentieblad als bijvoegsel aan de geabonneerden in deze county en behouden dus de Nieuwsbode bijna geheel voor nieuws, enz. Wij twijfelen niet of dit zal de algemeene goedkeuring wegdragen en meenen ons te mogen vleijen met de spoedige verkrijging eener betere inteekeningslijst.

— De St. Louis bladen deelen mede, dat een kleine jongen in die stad zijne zuster's neus heeft afgesneden. Hij was in het spel van den goochelaar Macallister geweest, [die nu in Milwaukie is] en zag hem een der toeschouwers de neus afsnijden en er dan weer aanplakken "zoo natuurals het leven." Dit verwonderde den jongen hoogstens en hij verzocht zijne zuster om hem zulks aan haar neus te laten beproeven—zij stemde toe, en hij volbragt zijne kunst met een groot snijmes. Het geschreeuw van het meisje bragt weldra de huisgenooten bijeen, en daar vonden zij den kleinen goochelaar bezig om den neus weder op zijne zuster's aangezigt te plakken. Dit gelukte echter niet en men vreest integendeel dat het kind het met den dood zal moeten bekoopen.

☞ Men verhaalt van Henry Peyton, van Virginia, dat hij drie geliefde zonen verloor, terwijl zij in de Amerikaansche Revolutie voor hun vaderland streden. Toen hem de tijding gebragt werd dat zijn derde en laatste zoon gevallen was, verwijderde hij zich van den bode, door smart overladen. Doch weldra weder moed grijpende keerde hij zich om en zeide: „ Mijnheer, hoezeer ik ook het verlies van mijnen armen jongen betreur, ik wenschte dat God gave, dat ik een ander had om zijne plaats te vervullen, ofschoon hij eveneens voor de zaak van zijn vaderland viele."

☞ Voorzeker is dit eene edele trek van standvastige vaderlandsliefde en wij zeggen met den grooten HELMERS:

Wel hem, die 't Vaderland meer dan zich zelv' bemint,
In 't sneuvelen voor haar eer een' zuivren wellust vindt.

Maar:

Toon me, Amerika, gij Brit of Duitscher! toon me één held,
Daar Néerland niet terstond een' ander' tegen stelt!

\- - - - - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - - - - - - - - - - - - - -

Dat Godlijk heldenvolk!—neen, 't vrije Griekenland
Zag nooit een' edler' drom verzameld aan zijn strand.
Hier nadert Evertsen!—verheft u, Landgenooten!
Voelt d'adeldom des stams, waaruit gij zijt gesproten.—
Hier nadert Evertsen! In 's Lands vergaderzaal,
Alom omhangen met der Britten wapenpraal,
Spreekt hij: "o! laat mij de eer, de onschatbare eer verwerven,
"Om voor de vrijheid van mijn Vaderland te sterven!
"Vier mijner broederen, en mijn vader, met mijn' zoon,
"Zijn strijdend voor 's lands regt, gesneuveld! ook dat loon
"Zij aan mijn' dienst vergund, na veertig jaren strijden,
"'k Wil 't overschot mijns bloeds aan 't heil van Néerland wijden!"
Hij gaat—beklimt de vloot!—knot Englands dwinglandij,
En als zijn broedren, zoon en vader, sneuvelt hij.—

Wel mag de onsterfelijke dichter hierop laten volgen:

O! wie bij dit verhaal zijn borst niet voelt ontgloeijen,
Niet naar zijn tombe snelt, daar niet een traan laat vloeijen,
Daar niet, met bloote kruin, het koude marmer kust,
Waaronder 't overschot dier martelaren rust,
Daar God niet knielend dankt met zaamgeklemde handen
Verdient des mijnslaafs lot in 's aardrijks ingewanden.

— Men verhaalt dat kolonel McCarty in der tijd een lot land beloofde aan het eerste in Milwaukie geboren blanke kind. Dit lot is ten deele gevallen aan de jonge jufvrouw MILWAUKIE SMITH aldaar, dochter van U. B. Smith. Dit is een *cadeau* van eenige duizende dollars.

— Men zegt dat een der voornaamste rijtuigmakers te Parijs eene bestelling van vijftig diligences van het Egyptische gouvernement ontvangen heeft, tot het vervoeren van passagiers over de woestijn.

— De uitgestrektste loodmijnen ter wereld zijn in Missouri, waar de loodstreek 70 mijlen lang en vijftig breed is. Deze mijnen bragten in 1826 zeven en een half millioen tonnen of vijftien duizend millioen ponden lood op.

— Een groote theelepel gemalen mostaard in een bierglas warm water gemengd en zoo spoedig mogelijk uitgedronken, wordt gezegd een onfeilbaar tegengift te zijn.

— Het is eene opmerkelijke zaak, dat, wanneer een Indiaan vloekt, hij zulks in 't Engelsch doet. Er zijn geene vloeken in de Indiaansche taal. Onthoudt dit, godslasteraars!

— Er zitten thans zes moordenaars op doodstraf in de gevangenis te New-York. Drie hunner zullen den 27 Junij en de drie overigen den 25 Julij worden opgehangen. Groote drukte voor den sheriff!

— Aan den ingang van de Boston haven is aan het lichthuis eene mist-bel gehangen, welke door een uurwerk geluid wordt en dat na opgewonden te zijn zes uren loopen kan. Bij tamelijk goed weder kan deze bel zes mijlen ver gehoord worden.

— Gedurende de laatste acht jaren zijn er zooveel landverhuizers in Amerika aangekomen, als de geheele bevolking des lands ten tijde der revolutie.

reeds eenige noodlottige gevallen zijn voorgekomen.

— Aardbeijen worden in groote hoeveelheden te New-York ter markt gebragt. Den 3 dezer kwamen er drie honderd vaten te gelijk aan, en deze werden verkocht tegen 5 a 7 cents het mandje.

— Op ongeveer drie mijlen afstands van Milwaukie is over eenige dagen een zwarte beer gedood wegende 190 pond.

— De New-York *Tribune* wordt nu op koperen letters gedrukt. De circulatie van dat blad is zoo groot, dat gewone letters niet langer dan zes maanden duren kunnen. Horace Greely, redacteur van dat blad, is tot Voorzitter van eene der committees ter uitreiking der prijzen op de Wereldtentoonstelling benoemd.

— Volgens de jongste berigten schijnt de regering van Brazilie besloten te zijn, om den handel in negerslaven, die tot dusverre bij duizenden uit Afrika naar dat land gevoerd werden, tegen te gaan. Zij heeft den slavenhandel voor zeerooverij verklaard en verordineerd, dat elke kapitein eens slaafschips met den dood zal gestraft worden. Verscheidene handelaars werden reeds eene zware straf opgelegd en eenige uit het land verbannen. Er begint dan eindelijk eenig licht op te dagen voor de arme negers!

— De heer WM. S. CAMPBELL, de Ver. Staten Consul naar Rotterdam, is met de Baltic vertrokken.

O, die post! Deze week ontvingen wij een pakje *Zeeuwsche* Couranten van Julij 1850! Het zou ons niet verwonderen of ze hebben eene reis rond de wereld gemaakt.

— *"Aan Boerhave in Europa,"* was het eenvoudige en korte adres op eenen brief aan den zeer vermaarden geneeskundige van dien naam. Ofschoon wij ons met dien grooten man niet mogen vergelijken, zoo is toch het adres op eenen door ons ontvangen brief uit Pella, luidende *"Aan den Redacteur van den Sheboygan Nieuwsbode"* zonder opgave van Staat en zonder meer, een sprekend bewijs, dat de Nieuwsbode in deze uitgestrekte Vereenigde Staten en vooral in het verre westen tamelijk goed bekend is. Onze in New-York aangekomene Hollandsche nieuwsbladen vinden van daar niet zelden de plaats hunner bestemming *zonder adres!*

— Gisteren ontvingen wij een' brief uit Nederland, geadresseerd naar Gibbsville (in deze county) *bij Buffalo.* Men zou bijna zoo goed kunnen schrijven "te Amsterdam bij Konstantinopel"! De schrijver meldt ons dato 22 Mei, dat uit het 4de district der Provincie Zeeland over de honderd personen naar Amerika vertrokken zijn.

— Men schrijft ons uit Green Bay, Wis.: Wij verwachten alle dagen circa 600 landverhuizers uit Noord Brabant, Nederland. Zij zullen zich in het Fox-rivier-dal nederzetten.

— Men schrijft ons uit Boston, dato 7 Junij: Alhier ligt in lading voor Rotterdam of Amsterdam, de Hollandsche hoeker *Maria Adriana* en de Hollandsche bark *Hong Kong.*

De „ bloemer dressen" nemen hand over hand toe, vooral in New-York; en vele dames wachten slechts op de gelegenheid, zoodra de mode meer algemeen zijn zal, om in het "Turksch Costume" voor den dag te komen. Het is ongetwijfeld een veel beter gewaad voor de dames dan de tot hiertoe gedragen wordende lange gedeeltelijk over de straat slepende japonnen. *(Zoo denkt men er hier in Sheboygan ook over, goede vriend, en enkele hebben zulks reeds met daden getoond.)*

Er wordt hier veel gesproken over Hon. DANIEL WEBSTER als kandidaat der Whigpartij voor het aanstaande Presidentschap; dit hangt echter nog alles af van de benoeming der kandidaten in de Nationale Conventie, welke in April en Mei 1852 te Baltimore zal gehouden worden.

— Wij vernemen dat de cholera zich wederom te Nieuw-Orleans vertoond heeft, en dat er

— Twee der beste nieuwsbladen in Brittisch West Indie, de *Morning Journal* in Jamaica en de *West Indian* in Barbadoes worden uitgegeven en geredigeerd door zwarten.

— Onlangs heeft een man te Brooklijn zijne vrouw met eene bijl vermoord. Zij was ongeveer 60 en hij 66 jaren oud. Toen hij gevat werd riep hij uit: "God wees mij genadig! *Rum heeft het gedaan!*"

— Het nieuwe bronzen standbeeld van Generaal JACKSON, wegende 35,000 pond, zal den 4 Julij op het Lafayette Plein te Washington ontbloot worden.

— De pas voltooide Erie Spoorweg is de langste in de wereld, — 467 mijlen. De daarop volgende in lengte is die tusschen St. Petersburg en Moscou, — 420 mijlen.

— Een groot vredes-congres zal den 22 Julij te Londen gehouden worden. Men denkt dat Hon. CHARLES DURKEE Wisconsin zal vertegenwoordigen.

☞ Het Julij nommer van "Godey" is een prachtwerk! Onder de vier gravures en eene menigte houtsneeplaten, munt vooral "het kerkportaal" in schoonheid uit, en over het geheel is de uitvoering en letterlijken inhoud van het Dames Boek zoo, dat Godey zijnen roem ruimschoots staande houdt. Wij recommanderen hetzelve iedereen aan. Adresseer L. A. Godey, 113 Chesnut Street, Philadelphia, vergezeld van $3 voor den jaargang.

— Uit onderscheidene gedeelten der Unie hooren wij dat eene menigte sprinkhanen voor den dag gekomen zijn. Het is opmerkelijk dat deze dieren voornamelijk om de 17 jaren hunne vertooning maken, om welke redenen men in de nieuwsbladen zoo vaak van de verschijning van 17 jarige sprinkhanen leest.

— De klerk van het Huis van Vertegenwoordigers der Ver. Staten heeft aanvraag gedaan naar een' leverancier van schrijf behoeften, pennemessen, enz., voor de leden van het aanstaande Congres. Onder de verlangde dingen komen voor 250 dozijn pennemessen van welke 100 dozijn vier mesjes moeten bevatten, van de allerbeste soorten met perlamoenen heften; 100 dozijn met twee mesjes, overigens dito. Eene tamelijke hoeveelheid messen voor eene zitting; een dozijn of meer voor elk lid — maar eenige der Honorables hebben misschien groote familien of huisgezinnen!

— Ofschoon de Arabische taal door ruim veertig millioen menschen gesproken wordt zoo bestaat er toch slechts een nieuwsblad in die taal — en wel een klein maandblad, tegen vier dollars per jaar. Het is grootendeels aan de bestaande magt gewijd en iedereen in het werk van den Pacha van Egypte is verpligt er op in te teekenen.—Wij gaan voor den Pacha!

— Eilieve, mijnheer, zeide een heer tegen een ander, is Indiana het Verre Westen? O neen, mijnheer, was het antwoord. Wel is het Illinois? verre van daar. Wanneer wij over den Mississippi gaan dan zijn wij zeker in het Verre Westen? Neen! waar is het dan? wel mijnheer, *het is ongeveer een halve mijl aan deze zijde van zonsondergang!*

— Barnum's protie van de winsten gedurende de tien maanden dat Jenny Lind gezongen heeft

bedraagt *een half millioen dollars* en Jenny's drie honderd en vijftig duizend dollars. De onzuivere ontvangsten van hare drie en negentig concerten bedragen *een millioen dollars*. Barnum gaat naar Engeland om andere curiositeiten.

☞ Onze lezers zullen zich ongetwijfeld herinneren, wat over eenigen tijd in dit blad geschreven werd aangaande een leeraar in de naburige town HOLLAND. Het strekt ons tot niet weinig genoegen belangstellenden thans te kunnen berigten, dat de moeite en pogingen die wij in 't werk stelden, om in deze door velen reeds lang gevoelde behoefte te helpen voorzien, naar het zich laat aanzien, met den besten uitslag bekroond zullen worden. Aanvankelijk heeft men reeds eene invitatie aan een' leeraar gedaan om daar te komen prediken, en mogt een en ander aan de verwachting beantwoorden, dan zal Z. Ew. als zoodanig in town Holland bevestigd worden. Uit eene liefdadige bron zal eene zekere som worden bijgedragen om in zijn onderhoud te voorzien.

☞ Wij vernemen uit de N. Y. *Christian Intelligencer* dat onze landgenooten te Pultneyville, in den staat New-York, waar ongeveer een honderd Hollandsche huisgezinnen zijn, zich den 13 Mei l.l. tot eene kerkelijke gemeente vereenigd en aan de Hollandsche Gereformeerde kerk in dit land aangesloten hebben. Onze landgenoot Adriaan K. Kasse, die als godsdienstig onderwijzer in die gemeente werkzaam is, hield bij die gelegenheid voor eene talrijke vergadering eene leerrede over de woorden van den Apostel Paulus, Gal. 2 vs. 20: "Ik ben met Christus gekruist" en de gemeente heeft haar verlangen te kennen gegeven, daartoe slechts de bewilliging der Algemeene Synode inwachtende, om hem als hunnen leeraar aan te nemen en in het predikambt te bevestigen.

BOSTON, 9 Junij. Een papier met het volgende opschrift is heden door velen onderteekend, onder welke vele van de meest invloed hebbende personen van Boston:

Wij nomineren DANIEL WEBSTER (Whig) voor President der Ver. Staten omdat hij een getrouwe vriend zijns vaderlands en deszelfs instellingen, en de verdediger der Constitutie is, onder welke wij leven; omdat zijne vaderlandsliefde zoo wijd als de Unie en hij het overtreden der Constitutie, om het eene deel des lands te begunstigen ten voordeele van een ander deel, nimmer dulden zal; omdat hij door zijne diepe wijsheid ver-ziend verstand en grooten moed, veel gedaan heeft om ons land van buitenlandschen oorlog en binnenlandsche verdeeldheid te bevrijden, en hetzelve op het pad van eer, voorspoed en geluk te geleiden; omdat onder zijn bestuur de Constitutie opregt zal gehouden, de wetten gehandhaafd, de Unie gespaard en het geheele land voorspoedig zal gemaakt worden, en eindelijk, omdat deze groote eer verschuldigd is aan zijne veelvuldige en getrouwe diensten, aan zijne weergalooze talenten, zijne onwankelbare opregtheid en zijne verhevene vaderlandsliefde.

PHILADELPHIA, 11 Junij. Overeenkomstiglijk het contract van Mr. BARNUM met JENNY kwamen zij verleden Zaturdag naar deze stad om hier haar afscheidsconcert te geven. Toen zij overgingen tot het repeteren was de nachtegaal niet met hare kooi ingenomen; het was eene tent waar plaats was voor duizenden. Zij gaf hare ontevredenheid te kennen; Mr. B. dit ter ooren komende, schreef de dame een briefje, zeggende dat hij genegen was om ten allen tijde het contract te verbreken. Zij moest nog zeven avonden zingen om de eerste honderd concerten vol te maken en indien zij hem zeven en twintig duizend dollars wilde betalen, zoo wilde hij de overeenkomst verbreken.

ST. LOUIS, 12 Junij. De groote stoomboot *Sultana* brandde tot aan het water af. Eene lading van ongeveer 1200 tonnen, waaronder 1000 balen hennip, van 1500 tot 2000 stukken lood, hammen, enz., alles ter waarde van $50,000 ging daarbij verloren. De boot was voor $30,000 verassureerd en zoude 's namiddags om 4 ure naar New-Orleans afvaren. Vier personen worden vermist; de tweede machinist en een bediende moeten verbrand en nog twee andere verdronken zijn. Men gist dat de brand door het vallen der vonken op den hennep ontstaan is. Eene suiker raffinaderij is daardoor tevens afgebrand. Schade $ 10,000.

Den vierden Julij,

De dag op welken de gansche natie feest viert over de in 1776 gedane onafhankelijkheids-verklaring, zal dit jaar te Sheboygan Falls gevierd worden. R. WALSH zal, op utinoodiging zijner vele vrienden, op dien dag eene redevoering houden, aanvangende 's namiddags om 2 ure.

Van verdere festiviteiten hebben wij nog niets vernomen.

— De Secretaris van Staat en fungerende Adjudant Generaal, de heer WM. A. BARSTOW heeft den schatters der verschillende towns en wards in dezen Staat aanschrijving gedaan en hen opgedragen, om voor den eersten maandag in Julij eene lijst op te maken van al de namen der geschikte blanke mannelijke personen tusschen den ouderdom van 18 en 45 jaren, en welke lijst "Militie Lijst" zal genoemd worden.

— Het inwendige van het Bunker Hill Monument zal gebruikt worden om de wenteling der aarde rond hare as op te helderen, door Foucault's uitvinding te herhalen met een slinger van 216 voet lang. Het publiek zal voor eene kleinigheid daarin worden toegelaten.

—Berigten uit St. Louis van den 7 Junij luiden dat de Mississippi rivier zeer hoog gerezen is, zoodat vele kooplieden hunne goederen naar veilige plaatsen hebben moeten brengen.

SLOAN'S MEDICIJNEN.

SLOAN's Zalf en Paarden Poeders, onlangs in deze landstreek ingevoerd, geraken thans meer en meer bekend als spoedig en heilzaam geneesmiddel.

De zalf is in vele gevallen van huidziekten, etterende zweren, verrekkingen, kneuzingen, enz. met den gewenschten uitslag gebruikt geworden.

Uit den grooten lof met welke wij onze vrienden, die beide Poeders en Zalf gebruikt hebben, hoorden spreken maken wij op, dat zij dien goeden naam verdienen, welken zij in verschillende gedeelten dezes lands, waar zij algemeen gebruikt zijn, verkregen hebben.—Prairie Pioneer, Mt. Sterling, Ill. 12 Oct. 1849.

☞ Zie Sloan's Advertentie in eene andere kolom.

NB. Wij vernamen van sommige landbouwers in deze county, dat zij Sloan's medicijnen met goed gevolg aan hun vee gebruikt hadden. Willen deze en ook elders wonende landgenooten, met wie zulks het geval mogt zijn, niet de goedheid hebben, ons het *hoe* en het *waarom* desaangaande te berigten, opdat wij dit kosteloos kunnen mededeelen in den *Nieuwsbode?*

CORRESPONDENTIE.

Mr. J. H. W. te P.—Alles is geschied; kosten $1,50. Het berigt is eerst den 14 dezer ontvangen, en den tweeden brief 7 dagen daarna.

Mr. v. d. B. te G.—Uwen geëerden van den 10 Junij kwam ter hand. Aan het verzoek is voldaan.

Mr. J. C. B. te B.—Wij hebben u reeds eenige dagen geleden geantwoord. Dat over het C. laten wij liefst onaangeroerd tot dat er iets stelligs bekend is.

MARKTPRIJZEN.

(*Wekelijks nagezien en verbeterd.*)

SHEBOYGAN, WIS. den 20sten Junij 1851.

Tarwe, per Bushel,		- 0,65	Meel, per Barrel,		- 4,75
Ind. Koren,	do.	- 44	Spek, per pond,		- 0,08
Rogge,	do.	- 0,45	Vleesch,	do.	- 0,07
Boekweit,	do.	- —	Boter,	do.	- 0,12
Garst,	do.	- 0,50	Reuzel,	do.	- 0,10
Haver,	do.	- 0,31	Kaas,	do.	- 0,10
Aardappelen,	do.	- 0,25	Eijeren, per dozijn,		- 0,09
Boonen,	do.	- 1,00	Hout, per cord,		- 1,25
Erwten,	do.	- 1,00	Hooi, per ton,		- 12,00

☞ 2½ Bushel is een Ned. mud; een barrel is 196 pond, een pond is omtrent 4½ ons Ned; een cord is 128 cub voeten; een ton is 2000 pond.

*** **Getrouwd** te New-York, den 26 Mei, door den Eerw. Dr. MARSELUS, de heer F. R. P. MOOIJ, van 's Gravenhage, met mejufvrouw CORNELIA KLAZINA TUURLINGS, van Zierikzee.

Nog aldaar getrouwd, den 6 Junij, door Rev. Dr. FERRIS, de heer A. GERARD BARON DU TOUR, van Arnhem, met mejufvrouw MARIA MONTE, van Hellevoetsluis.

PELLA, IOWA, 28 Mei. Het *DOCHTERTJE*, over welks geboorte wij ons den 23 dezer zoo zeer mogten verheugen, werd heden ten huize van den heer *P. Welle*, door den alleen wijzen God aan ons ouderhart ontrukt.

J. HEUKELMAN WOLTERS,
GIJSBERTJE WOLTERS,
Geb. WELLE.

EEN VERHAAL

Bewerkt voor den Sheboygan Nieuwsbode, door

N. W. A. van Catz Smallenburg,

te Buffalo.

Broeder en Zuster Liefde.

(*Vervolg van No.* 77.)

Gij weet het, vader zeide dikwijls tot ons, als Fedor eens grooter is, dan moet hij een duchtige soldaat worden, en ziet dat wenscht vorst *Iwanow* ook, ik zelve verlang er naar, en dus begrijpt gij van zelve is het noodzakelijk dat wij van elkander scheiden. Niet voor immer Olga,o neen! gewis zullen wij elkaar spoedig wederzien. O, Fedor! zeidehet meisje zuchtend en verborg weenend haar gelaat aan het trouwe broederhart, mij wilt gij verlaten? Vrijwillig wilt gij van mij gaan? Fedor wilt gij uwe arme zuster het eenige ontrooven wat zij op deze aarde bezit? Neen, neen, dat wilt gij niet doen; dat was boos tegen mij gehandeld, blijf bij mij, verlaat mij niet. Fedor leed verbaasd, toen hij de roerende tegenkantingen en beden zijner zuster vernam, die hij meer, veel meer beminde dan zich zelven. Hoe gaarne had hij haar alles gezegd; maar hij durfde de smart van Olga niet bitterder maken en kon haar daarom niet mededeelen dat hij er door geweld toegedrongen was. Neen, liever wilde hij dat zij hem tegenwerpingen maakte. De kommer, zich niet zoo geliefd te zien, als zij werkelijk bemind werd, konde niet zoo zwaar en drukkend zijn, als de zekerheid dat hij door die scheiding even zoo veel leed, en nog meer als zij zelve. Fedor dacht: zij zal zich ligter troosten, wanneer zij gelooft dat ik uit vrijen wil haar verlaat, als wanneer zij weet dat ik met een bloedend hart van haar scheide; zij zal denken, dat ik gelukkig ben, en dit zal de tranen droogen, die nu de smart van het onvermijdelijk scheiden haar afperst, zij zal zich aan mijne afwezigheid gewennen, en dan weder blij, tevreden en gelukkig zijn. En ik— wel, ik wil lijden, doch de gewisheid haars geluks zal balsem in de heete wonden van mijn verscheurd hart gieten. Zoo dacht de edele, goede, trouwe Fedor, en met zachte stem zeide hij: Ween niet mijne lieve Olga! vroeger of later, — eenmaal moeten wij toch scheiden, zie ik verheug mij zeer soldaat te worden, wilt gij nu mijne vreugde door uwe tranen bedroeven? Olga blikte op, zag den broeder in het gezigt en las uit zijne treurige trekken, uit zijn bevend oog alles, alles wat de broeder voor haar verbergen wilde. Fedor gij spreekt onwaarheid, misleid mij niet, gij kent uwe Olga, gij die mij op uwe armen hebt gedragen, met uwen adem verwarmd, met uwe kleederen bedekt, gij kunt uwe zuster niet zoo, niet zoo vrijwillig, niet nu dat zij gansch alleen staat verlaten! Neen Fedor gij bedriegt mij.

Hij spreekt onwaarheid Olga, zeide eene bevende stem. Hij wil u iets wijs maken, doch slechts zijne liefde tot u, dwingt hem daartoe.

Beiden zagen op, en achter hen stond de oude trouwe Wafil, die sidderend zijne handen naar hen uitstrekte. Fedor ik weet alles, voer de oude dienaar voort. Mijne oogen zijn niet blind, en mijn oor niet doof. Geloof hem niet Olga. De vorst dwingt hem, zich van u te scheiden, de vorst rukt hem van uwe zijde,hij is het, die zoo het vertrouwen uws stervenden vaders waagt te bedriegen. O ik ken hem, zijn boozen wil is sterk, en zijne magt reikt ver,—doch over hem is een sterker en magtigerHeer,laat ons opHem bouwen en totHem onze oogen rigten. Hij laat de listen der boozen te schande worden, en het geweld der goddeloozen zinkt voor Hem in het stof. Wees niet bevreesd arme verlatene weezen. De Heer onze God is een magtig God en eene sterke bescherming voor zwakken en verdrukten. Hij verlaat u niet, al werden werelden tusschen uwe harten geworpen, toch zoude Hij u weder vereenigen. Daarom vrees niet Fedor, de waarheid te belijden, wel behoeft gij troost, doch God zelve zal uwe troost zijn. Deze woorden van den eerwaardigen grijsaard drongen diep in Fedors hart, Neen riep hij, Olga omvattende, en aan zijn kloppend hart drukkende, neen! goede, lieve, neen niet vrijwillig verlaat ik u! De vorst liet mij de keus tusschen uwen dood en mijne ellende, en nu weet gij wel, welk lot ik verkoos, verkiezen moest. O Olga! nimmer,nimmer zoude ik vrijwillig mijn lot van het uwe hebben willen scheiden! En Olga vraagde, hoorde en vernam alles. Zij weende bitterlijk en toch nog lachtte zij om hare tranen; want de opofferende trouwe liefde des broeders was voor haar eene zoete, gelukkige troost in hare droefheid. En gelooft gij Fedor dat ik nu, daar k alles weet, mij van u scheiden zal, vraagde zij. Neen mijn broeder! wij zullen te zamen leven, te zamen lijden, te zamen sterven, wanneer God zich onzer niet erbarmt, Gij durft niet van mij gaan Fedor,gij durft mij niet verlaten.

Hij moet zeide Wafil. Maak hem het hart niet zwaar Olga, Ja, hij moet scheiden; het is eene beproeving die God u oplegt, en hoewel zij zwaar is, zoo zult gij dezelve toch dragen en overwinnen, wanneer gij in goeden moede tot Hem opziet, die overal en immer zijne sterke hand beschermend over u uitbreidt. De tijd der vergelding zal komen en is welligt nader bij, als wij wel denken.

De plannen der boozen zijn op zand gebouwd, en eene enkele windvlaag, eene golf kan die verstoren. Gij zijt nu in het geweld van den vorst en daarom moet gij u naar zijnen wil buigen; opdat hij nog niet tot boozer daden overga, als hij reeds gedaan heeft. Zoo schei dan, doch verlaat elkander met een hart vol vaste hoop, vol trouwe liefde ,die alles verdraagt en alles overwint, in het opzien tot Hem, die de eeuwige liefde is.

Olga weende stil en omarmde den broeder zoo innig, zoo vast, als of zij nimmer, nimmer van hem gaan zoude. Fedor fluisterde haar teedere, aanmoedigende, troostende woorden in, beloofde immer aan haar te denken en dikwijls aan haar te schrijven, zoo dikwijls als hij slechts gelegenheid vinden zoude, zijne brieven aan haar af te zenden. En zoo vloten dan Olga's tranen immer zachter en milder, zij berustte in den wil des Heeren en hoopte even als Fedor op eene gelukkige toekomst.

De oude Wafil stond met vochtige oogen bij de arme weezen, die nog zoo jong, zoo zwak, vervolgd door hebgierigheid,geenen steun hadden, als het vertrouwen op God, en zijne handen vouwende bad hij:

Heer! zij gij hun beschermer, maak hunne harten sterk en krachtig, en volvoer alles heerlijk met uwe groote wijsheid.

Nog zaten de weezen, de armen om elkander geslagen, en de laatste oogenblikken die hen nog vergund waren, tot verzekering van hunne onwankelbare liefde bestedende, die hen alleen behulpzaam was het smartelijke der scheiding te verdragen,toen vorst Iwanow met zijnen secretaris, den valschen en boosaardigen Petrowitz, in de kamer trad.

Zijt gij gereed, vraagde de vorst den knaap. Ik ben antwoordde Fedor, met vaste stemme, hoewel eene akelige bleekheid zijn gelaat betrok,toen het oogenblik werkelijk gekomen was, die hem in eene donkere toekomst slingerde en zijne zuster geheel onbeschermd in de handen des Vorsten liet.

Welaan! lees deze regelen die ik aan mijnen vriend Pestuscheff in Moskou geschreven heb, voer de vorst voort, terwijl hij Fedor eenen openen brief toereikte. Overtuig u daaruit hoe wel ik het met u meen, en zoek mijne voorzorgen met een wakker gedrag te vergelden. Fedor nam den brief en las de volgende regelen:

Mijn Lieve Pestuscheff!

Ik zende u hier mijnen goeden neef, uit wien gij eenen dapperen soldaat maken moet. Behandel hem als of hij mijn eigen zoon is, want de knaap is wakker en heeft slechts een gebrek dat zich echter spoedig beteren zal. Dit gebrek is een weinig eigenzin en halsstarrigheid, Verschoon hem, en tracht een man van hem te maken met eenen vasten wil, wat iederen dapperen krijgsman tot eere is.

Ik houd mij verzekerd,mijn lieve Pestuscheff,dat gij uit den hupschen jongeling een wakkeren man maken zult.

Fedor vertrouwde zijne eigene oogen niet toen hij deze regelen las. Zoude hij zich in den vorst bedrogen hebben, zoude hij hem al te zeer mistrouwd en zijne handelingen zoo geheel verkeerd hebben beoordeeld?

De toekomst zal dit uitwijzen, zeide hij tot zich zelven, ik wil op mijne hoede zijn. Zwijgend gaf hij den vorst het schrift terug, hetwelk dezen zijnen geheimschrijver overreikte met het bevel, het dadelijk zamen te vouwen en met zijn zegel te voorzien.

Petrowitz lachtte, nam den brief met eene diepe buiging aan en verwijderde zich. In de voorkamer verscheurde hij den brief, en nam een ander reeds vooraf gesloten blad uit den zak, waarin de volgende woorden stonden:

Mijn Lieve Pestuscheff!

Hier zend ik u eenen jongen bijtenden hond, die tusschen mij en eene groote erfenis staat, van welke een goed deel u zal toevallen, wanneer gij daarvoor zorgt, dat de trotsche knaap naar Siberie gezonden wordt, waar wij als dan niets meer van hem te vreezen zullen hebben.

Zijt slim en voorzigtig als immer, want de schijn moet tot onze gunst spreken. God bevolen.

Deze brief nam Petrowitz, keerde in de kamer terug en gaf hem Fedor over, die door den vorst aanbevolen werd den brief in de eigene handen des Vorsten Pestuscheff afteleveren.

En nu mijne lieve kinderen! neemt afscheid zeide hij. Nog vijf minuten vergunne ik u lieden en dan Fedor, vrolijk voorwaarts. In Moskou wachten u goede kameraden en een trouwe vaderlijke vriend; alzoo het hoofd omhoog en blij in de toekomst gezien, die voor u niets als eene rei van genoegens en eere in den schoot verbergt.

Hij verwijderde zich met zijnen secretaris en snikkende wierp Olga zich aan Fedors borst, die vergeefs zijne tranen zocht te wederhouden, toen werkelijk het bitter oogenblik der scheiding gekomen was.

Vaarwel, mijn broeder! Vaarwel zuster! God behoede en bescherme u, stamelden de bevende lippen, terwijl, de arme weezen arm in arm, borst aan borst stonden en den laatsten kus van trouwe, innige liefde elkander op den wang drukten. Wafil, zeide Fedor, gij zult toch nimmer mijne lieve Olga verlaten, belooft gij mij een vriend, een broeder, een vader te zijn? Ik zweer het u, Fedor, antwoordde de grijsaard, en legde zegenend zijne sidderende hand op de hoofden der diep en smartelijk ontstelde kinderen. Zijt getroost en gehard in uwe liefde tot elkander. Een oog waakt over u, een vaderlijk oog dat alles ziet en in de harten der boozen blikt. Het rust ook op u, in dezen bitteren oogenblik der scheiding, en nimmer zal het u verlaten. Zijt getroost, zeg ik, spoedig zult gij elkander gelukkig wederzien.

Een prophetische geest scheen uit den ouden trouwen Wafil te spreken.

Als zachte olie vielen zijne woorden in het gemoed der kinderen, en verzachtte en verzoette de bittere kelk der scheiding. Nog een blik, eene omarming, een laatst, laatst vaarwel,—en voort was Fedor.

Eene ligte slede met vlugge paarden bespannen, voerde hem wijder en immer wijder uit de nabijheid der dierbare zuster, terwijl Olga in de armen des trouwen Wafil's rustte, en daar aan de trouwe borst des vaderlijken vriends haar kommervol, zwaar hart, door immervlietende tranen verlichtte.

De weezen waren nu alleen, en ieder oogenblik scheide hen verder van elkander. Hunne harten klopten van weemoed, en hunne oogen vloeiden over— doch gansch ongelukkig waren zij toch niet.

De liefde hield hen staande in hun lijden. De zuster wist dat de broeder, de broeder dat de zuster hem lief had. Zoo eenzaam zij ook waren, ieder kende toch ten minsten een hart in de wereld, dat in trouwe toegenegendheid klopte,en deze gewisheid flikkerde als eene heldere zonnestraal in den nacht der smarte,hetwelk de jonge gemoederen reeds zoo vroeg verduisterde. In hunne liefde tot elkander vonden zij troost en vreugde, want de liefde wij weten het, verdraagt alles, lijdt alles, en hoopt alles.

(Wordt vervolgd.)

MENGELWERK.

De Bloemkoolteelt in het dorp Rhijnsburg.

Deze teelt is aldaar in de laatste jaren ongemeen toegenomen, en daarvan strekt ten bewijze, dat er in het jaar 1850 een getal van 3300 vaten met bloemkool zijn ingemaakt voor rekening van Amsterdamsche,Delftsche enRotterdamsche kooplieden. In ieder dezer vaten worden gemiddeld 500 bloemkoolen geperst,zoodat er alleen voor deze inmakerij een getal van *een millioen zeshonderd en vijftigduizend* bloemkoolen geconsumeerd zijn. —Er zal van deze teelt en de behandeling en bestemming der bloemkoolen,die men te Rhijnsburg verbouwt, een uitvoerig rapport worden ingeleverd, om opgenomen te worden in de mededeelingen der Hollandsche maatschappij van landbouw.

Zeldzame adressen op met de Post verzondene brieven.

Aan L. G. C. L..............predikant te B.................. leg te huis te Leiden bij de Akademie, de mans naam onbekent, het is die leeraar die geen vaste woonplaats heid in Nederland.—Aan een Wedevrou te Schasghijm bij Lijden, haar naam is mij onbekent maar zij verkeert met Evert M... Provincie Noort-Hollant.—Den 19 Maart 1849 verzond het postkantoor Amsterdam eenen brief aan een' matroos te Terschelling, op welks adres de bijvoeging stond: Neem deze brief aan want het is een doodtijding,ik had geen geld in huis om deze te frankeren.—Den 28sten Maart verzond het postkantoor Zaandam eenen brief, geadresseerd: Aan Jan K........ ligt matroos op Z. M. Kervet Juno, als de Juno buiten dienst is dan is Jan op een ander schip.—Den 24sten Aug. 1849 kwam te Barneveld in de bus een brief met het adres:An Meheer P... in de Spirestraat Stal tuinman tot Gouda verder an Pitje B.............. te bezorgen, ik weet de straat niet waar zij woont wees zoo goed en bezorgd hem as je blieft.—In Breda kwam in het afgeloopen jaar een brief in de bus, geadresseerd: Mijnheer............ in het Achterkwartier van Mevrouw.......... te 's Bosch.—In Nov. l.l. kwam te A een brief in de bus met het al zeer korte adres: Aan Moeder in handen 1849.—Te 's Bosch kwam het volgende aan: Aan Mijnheer groote koopman in eijkenboomen en hooi tot balikom bij Segenbosch eenen den welken gepasseert jaar veel boomen en hooi heeft gekocht te Nederweert franco.—Te Meppel werd het volgend adres verzonden: Aan den Menaster van Kloenies in den Aag.

— Onlangs stond voor een Geregtshof in Frankrijk een knaap wegens diefstal teregt. Op de vraag van den voorzitter, hoe hij tot deze daad gekomen was,antwoordde hij,dat het gebrek hem daartoe had gebragt. En toen de voorzitter hem daarna opmerkzaam maakte op den gouden ring, welken hij aan zijnen vinger had, zeide de knaap, dat die van zijne moeder afkomstig was, welke hij nooit gekend had, maar die hij door middel van dezen ring eenmaal hoopte weder te vinden. Het Openbaar Ministerie eischte de veroordeeling van den knaap. Op dit oogenblik drong eene vrouw tot voor de balie door, en riep uit: "Mijne Heeren, dat is mijn zoon, geef hem mij weder. Ik was jong en ik was arm; een rijk burger heeft mij verleid; de Procureur der Republiek zal zulks niet ontkennen, want hij was die burger, en de knaap, welken hij wil doen veroordeelen, is zijn zoon."

☞ Wij smaken thans de aangename zelfvoldoening, dat onze leesgrage geabonneerden in dit nommer hun hart zullen kunnen ophalen. Dit blijft ons streven.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

Den Heer I. R. Muller, town Lima.
„ P. Souffrouw, town Holland.
„ J. Stokdijk, dito.
„ A. van Ingen, Sheboygan Falls.
„ W. Plocker, Fairwater.
„ J. Q. C. van den Bosch, Green Bay.
„ J. J. van de Plassche, *Milwaukie.*
„ H. van der Kolk, Chicago.
„ G. J. Beckers, Albany.
„ N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
„ I. C. Brinkman, Cincinnati.
„ J. van den Hoek, Zeeland, *Mich.*
„ L. Dooge, Ravenna, dito.
„ H. J. Hasebroek, Pella, Iowa.
„ J. den Hartog, St. Louis.
„ V. B. Palmer, voor de steden New-York, Boston en Philadelphia.

☞ De abonnements-prijs op den Sheboygan *Nieuwsbode* is slechts EEN DOLLAR EN VIJFTIG CENTS per jaar, of nog *geen drie cents* per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben slechts het geld in een brief te sluiten [franco] aan J. QUINTUS.
Sheboygan, Wis.